

CAP DE L'ESTAT

24044 *LLEI ORGÀNICA 9/2002, de 10 de desembre, de modificació de la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal, i del Codi civil, sobre sostracció de menors.* («BOE» 296, d'11-12-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica. Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La protecció dels interessos del menor ha definit una línia d'actuació primordial a l'hora de legislar a Espanya des de la nostra Constitució. Això ha estat especialment així en les qüestions relacionades amb la seva custòdia, i amb això s'ha tractat d'evitar, en la mesura possible, els efectes perjudicials que en casos de crisis familiars puguin ocasionar-los determinades actuacions dels progenitors.

El Codi penal de 1995, entre altres novetats importants, va procedir a suprimir com a delicte, amb substantivitat pròpia, la sostracció de menors de set anys. En canvi, va agreujar la pena per als delictes de detenció il·legal o segrest quan la víctima era menor d'edat o incapac. Això no obstant, en els casos en els quals qui verifica la conducta de sostracció o de negativa a restituir el menor és un dels seus progenitors, quan les facultats inherents a la custòdia del menor han estat atribuïdes legalment a l'altre progenitor o alguna persona o institució en interès del menor, és necessari preveure una resposta penal clara, diferent del delicte de desobediència genèric, així com preveure mesures cautelars en l'àmbit civil que evitin les sostraccions o retencions il·lícites de menors.

Article primer.

1. S'afegeix una nova secció dins del capítol III del títol XII del llibre II del Codi penal amb el rètol següent:

«De la sostracció de menors».

2. La nova secció s'ubica a continuació de la primera, i l'actual secció segona passa a ser la secció tercera.

Article segon.

S'afegeix un article nou en el Codi penal, amb el número 225 bis, que s'insereix a la nova secció segona creada per aquesta Llei, i la redacció del qual és la següent:

«Article 225 bis.

1. El progenitor que sense causa justificada per fer-ho sostragui el seu fill menor s'ha de castigar amb la pena de presó de dos a quatre anys i inhabilitació especial per a l'exercici del dret de pàtria potestat per un temps de quatre a deu anys.

2. Als efectes d'aquest article, es considera sostracció:

1r El trasllat d'un menor del seu lloc de residència sense consentiment del progenitor amb qui

convisqui habitualment o de les persones o institucions a les quals estigui confiada la seva guarda o custòdia.

2n La retenció d'un menor amb incompliment greu del deure establert per resolució judicial o administrativa.

3. Quan el menor sigui traslladat fora d'Espanya o sigui exigida alguna condició per a la seva restitució la pena assenyalada a l'apartat 1 s'imposa en la seva meitat superior.

4. Quan el sostractor hagi comunicat el lloc d'estada a l'altre progenitor o a qui correspongui legalment tenir-ne cura dins de les vint-i-quatre hores següents a la sostracció amb el compromís de devolució immediata que efectivament dugui a terme, o l'absència no hagi estat superior al termini esmentat de vint-i-quatre hores, queda exempt de pena.

Si la restitució la fa, sense la comunicació a què es refereix el paràgraf anterior, dins dels quinze dies següents a la sostracció, li ha de ser imposada la pena de presó de sis mesos a dos anys.

Aquests terminis s'han de computar des de la data de la denúncia de la sostracció.

5. Les penes assenyalades en aquest article també s'han d'imposar als ascendents del menor i als parents del progenitor fins al segon grau de consanguinitat o afinitat que incorrin en les conductes anteriorment descrites.»

Article tercer.

S'addiciona un nou paràgraf a l'article 224 del Codi penal amb la redacció següent:

«En la mateixa pena incorre el progenitor que indueix el seu fill menor a infringir el règim de custòdia que estableix l'autoritat judicial o administrativa.»

Article quart.

Es modifica l'article 622 del Codi penal, que queda redactat en els termes següents:

«Els pares que sense arribar a incórrer en delicte contra les relacions familiars o, si s'escau, de desobediència infringeixin el règim de custòdia dels seus fills menors que estableix l'autoritat judicial o administrativa s'han de castigar amb la pena de multa d'un a dos mesos.»

Article cinquè.

S'addiciona un paràgraf nou en la mesura 1a de l'article 103 del Codi civil amb la redacció següent:

«Quan hi hagi risc de sostracció del menor per algun dels cònjuges o per terceres persones es poden adoptar les mesures necessàries i, en particular, les següents:

a) Prohibició de sortida del territori nacional, llevat d'autorització judicial prèvia.

b) Prohibició d'expedició del passaport al menor o retirada del passaport si ja s'ha expedit.

c) Submissió a autorització judicial prèvia de qualsevol canvi de domicili del menor.»

Article sisè.

1. El número 3r de l'article 158 del Codi civil queda redactat en els termes següents:

«3r Les mesures necessàries per evitar la sotració dels fills menors per algun dels progenitors o per terceres persones i, en particular, les següents:

- a) Prohibició de sortida del territori nacional, llevat d'autorització judicial prèvia.
- b) Prohibició d'expedició del passaport al menor o retirada del passaport si ja s'ha expedit.
- c) Submissió a autorització judicial prèvia de qualsevol canvi de domicili del menor.»

2. L'actual número 3r de l'article 158 passa a ser el número 4t, i mantenen la mateixa redacció.

Disposició addicional primera.

L'article 308 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, passa a tenir la redacció següent:

«Article 308.

1. El centre de selecció de jutges i magistrats ha d'elaborar una relació amb els aspirants que aprovin el curs teòric i pràctic que s'ha d'elevat al Consell General del Poder Judicial segons el seu ordre de qualificació.

2. Sense perjudici del que estableix l'article 301.2, els aspirants aprovats que no puguin ser nomenats jutges titulars d'òrgans judicials han d'ingressar en la carrera judicial en expectativa de destinació, i han de prendre possessió davant del president del Consell General del Poder Judicial al qual queden adscrits als efectes que preveuen els articles 212.2, 216 i 216 bis d'aquesta Llei.

Els jutges en expectativa de destinació tenen preferència sobre els jutges substituïts en qualsevol crida per a l'exercici de les funcions a les quals es refereixen els articles que indica el paràgraf anterior.

Cessen en la seva comesa en el moment en què siguin nomenats jutges titulars i destinats a les vacants que es vagin produint, segons l'ordre numèric que ocupin a la llista d'aspirants aprovats.»

Disposició addicional segona.

S'afegeix una nova disposició transitòria a la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, que té la redacció següent:

«Disposició transitòria trenta-vuitena.

Durant un termini no superior a quatre anys, el Consell General del Poder Judicial, en funció de les necessitats generals de planificació i ordenació de la carrera judicial i adaptació d'aquesta a la planta judicial, pot dispensar els membres de la carrera judicial del requisit al qual es refereix l'article 311.2 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, d'haver prestat tres anys de serveis efectius com a jutges per accedir a la categoria de magistrat en els casos que preveu el paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article esmentat.»

Disposició addicional tercera.

S'afegeix un segon paràgraf a l'article 788.2 de la Llei d'enjudiciament criminal del tenor següent:

«En l'àmbit d'aquest procediment, tenen caràcter de prova documental els informes emesos per labo-

ratoris oficials sobre la naturalesa, quantitat i puresa de substàncies estupefaents quan hi consti que s'han fet seguint els protocols científics aprovats per les normes corresponents.»

Disposició transitòria única.

Se suspèn l'aplicació de la Llei orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors, referent als infractors d'edats compreses entre els 18 i 21 anys, fins a l'1 de gener de 2007.

Disposició derogatòria única.

Queda derogada la disposició transitòria única de la Llei orgànica 9/2000, de 22 de desembre, sobre mesures urgents per a l'agilitació de l'Administració de Justícia, per la qual es modifica la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.

Disposició final primera.

Els articles cinquè i sisè i la disposició addicional tercera tenen caràcter de Llei ordinària.

Disposició final segona.

Aquesta Llei orgànica entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 10 de desembre de 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

24046 *ORDRE PRE/3107/2002, de 5 de desembre, per la qual es modifiquen els annexos II dels reials decrets 280/1994, de 18 de febrer, i 569/1990, de 27 d'abril, pels quals s'estableixen els límits màxims de residus de plaguicides i el seu control en determinats productes d'origen vegetal i animal. («BOE» 296, d'11-12-2002.)*

Els límits màxims de residus de plaguicides es regulen, per als productes d'origen vegetal i animal, pel Reial decret 280/1994, de 18 de febrer, pel qual s'estableixen els límits màxims de residus de plaguicides i el seu control en determinats productes d'origen vegetal, modificat per última vegada pel Reial decret 198/2000, d'11 de febrer, i pel Reial decret 569/1990, de 27 d'abril, relatiu a la fixació de continguts màxims de residus de plaguicides sobre i en els productes d'origen animal, modificat per última vegada pel Reial decret 1800/1999, de 26 de novembre, respectivament. Així mateix, de conformitat amb les disposicions finals primeres d'ambdós reials decrets, els annexos han estat successivament actualitzats.

La Directiva 2002/42/CE, de la Comissió, de 17 de maig, ha fixat nous límits màxims de residus de pla-